

תהילים-ליום ראשון

א לזודש

פרק א

א אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך זוטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב:

ה' מצליח דרכו

ב כי אם בתורת יהוה ופקצו ובתורתו יהוה יומם וקילה:

ה' יאיר נרך

גם ברך יברך

ללמדך שעל ידי התורה יאיר הנר והמזל של האדם, ויזכה לברכה גדולה.

ג והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח:

וה' ישמרך

ברכה שלמה

ד לא כן הרשעים כי אם כמין אשר תדכנו ריון:

כי פעלך אמת ה'

ה על כן לא יקמו רשעים במשפט וזוטאים בעדת צדיקים:

מעשה יה

ללמדך כאשר אנו רואים את העונש שמקבלים הרשעים, זה מוכיח על השגחה של ה' יתברך וכולם יודו ויאמרו זה "מעשה יה".

ו כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד:

דברי ה' אלוהים הוא השופט

פרק ב

א לְמַדָּה רַגִּישׁוּ גוֹיִם וּלְאֲמִים יִהְיֶה רִיק:

אלהים אדון כל

ה' עליון

אלהי העולם

נתכוין דוד המלך לומר לכל האומות והגוים המדברים ומתרגשים נגד התורה וישראל, כי דבריהם הבל וריק, שהרי האלוהים אדון הכל, ועליון על כל מלכי הארץ, והוא בחר בישראל ותורתו.

ב יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹנְנִים גּוֹסְדֵי יָוֶז עַל יְהוָה וְעַל בְּשִׁיחוֹ:

ה' אדון כל האדונים

ג נִנְתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ וַיִּשְׁלִיכָה בְּמַנּוֹ עֲבֹתֵימוֹ:

בה' מעוזנו

לומר אף שהגויים מורדים במלכות ה' ואינם רוצים במלכותו, עם ישראל עומד נגדם ואומר להם, ה' הוא מעוזנו ומבטחינו, וסוף האמת לנצח וידעו הכל כי ה' הוא האלוהים.

ד יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁזַק אֲדֹנָי יִלְעָג לְבוֹ:

מדה כנגד מדה

ה אִן יִדְבַר אֱלִימוֹ בְּאָפוֹ וּבַזְרוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ:

ובכוח הגדול וביד הזוהקה

ה' אל זוי וקים

ו וְאֲנִי נֹסֶכְתִּי מִלְכֵי עַל צִיּוֹן הִר קָדְשִׁי:

והוא מלא רוזן וזון

ה' מלך מלכי המלכים

ז אֲסַפְּרָה אֶל זֶקֶן יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנֵי אֶתְּהָ אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ:

מעשה יה אלהי

ובהודיה לשמך הגדול

זו שאל מפני ואתנה גוים נזולתה ואזזותה אפסי ארץ:

אדון כל הארץ

אלהי אבי וארממנהו

ט תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצים:

ה' ינקום נקמתו

שובר אויבים ומכניע זדים

והוא ה' אלהי מעוז גבורתי

י ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ:

ה' סביב ליראיו

הוא הבורא והוא המנהיג

יא עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעהה:

וילכו בטח

ה' זוי בהם

יב נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל זוסכי בו:

אני ה' ואין עוד

ה' עמכם באוהביו

פרק ג

א מְזַמֵּר לְדָוִד בְּכָרוֹזוֹ מִפְּנֵי אֲבֻשָׁלוֹם בְּנוֹ:

הוא אלי וגואלי

בפסוק זה רואים אנו את גודל בטחונו ואמונתו של דוד המלך מה' יתברך, שגם בשעה כזו שבנו אבשלום רודף אחריו להורגו, הוא אומר "מזמור" ומתפלל לה' שישמור אותו ויצילהו מכל רע.

ב יהוה מיה רבו צרי רבים קמים עלי:

ה' אלהי זסדי ומצודתי

דוד המלך מתפלל לה' ומבקש ממנו כיוון שהוא אלוהיו הבוטח בו, ואין לו משען ומציל אחר אלא הוא, לכן מבקש שיציל אותו מכל אויביו הקמים עליו.

ג רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה:

בכוז ה' אלהי היוזר הצילני

ד ואתה יהוה מן בערי כבודי ומרים ראשי:

ה' אלהים אל נאמן

ובמקלט בוטח ה' אלהי

ה קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה:

דבר ה' אלהים

ובזסדרך זננני אל גדול ה'

ו אני שכבתי ואישנה תקיצותי כי יהוה יסמכני:

אלהי צורי

ז לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי:

ה' שומר

זו קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לזוי שני רשעים שפרת:

ה' ישמע את קולי

ה' סלעני ומצודתי ומפלטי לי ה'

ט ליהודה הישועה על עמך ברכתך סלה:

ה' כוז גדול ויד זזקה

יה ברך

נקה לך ה'

פרק ד

א למנצח בנגינות מזמור לדוד:

שבח לאל מלך העולם

ב בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרובת לי זנני ושמע תפלתי:

שמע ה' קול בכי

ג בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה:

רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' זסד יסובבו

רמז זה בא להוכיח לבריות שלא יבטחו בבני אדם שאינם יכולים להושיע, אלא יבטחו בה' יתברך, ויזכו לחסדים גדולים.

ד ודעו כי הפכה יהוה זסיד לו יהוה ישמע בקראי אלו:

עבר ה'

ה' ויהיה בי כוז

ה רעו ואל תזטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה:

ויברך אתכם אלהים

ו זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה:

ואל טוב ומטיב

ה' פודה

ז רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניו יהוה:

וליהודי טוב האור העליון

אדני האל יגן עליכם

והוא אזור ויזיד מגן הוא לזוסים בו

זו נְתַתָּה שְׂמוֹנָה בְּלָבִי מֵעַת דְּעָנָם וְתִירוּשָׁם רַבּוֹ:

וְאַתָּה ה' טוֹב וּמְטִיב לְכָל

הַשְּׁפַע הָאֱלוֹהִי

ט בְּשָׁלוֹם יִזְדָּרוּ אֲשַׁכְּכֶה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָרְד־לְבָטוֹחַ תּוֹשִׁיבֵנִי:

בְּךָ זֹסִיתִי

ה' אֱלֹהֵי מִצְלִיז דְרַכִּי

ה' אֲזַד־וְטוֹב לְהַגִּיד בְּבוֹקֵר זֹסֵדֶךָ

פרק ה

א למעצו אכל העזילות מזמור לדוד:

בדביר קדשך

ויערב שיזוי ה'

ב אמרי האוניה יהוה בינה העמי:

בוזיבה

ובאהדה

ג הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי פי אליה אתפלל:

ליזוד השם

אלהי הנני עבדך הנאמן

בשמוזה גדולה

נתכוין דוד לבקש מה' כיון שכל מעשיו כעבד נאמן, והם לייחד את ה' ולפרסם אמונתו בעולם, על כן נבקש ממנו שישמע תפילתו ויצילהו.

ד יהוה בקר תשמע קולי בקר אפרך לה ואצפה:

למען שמו באהבה

אלהים טוב להגיד בבוקר זוסדך

ושמעה ה' אלהים זוי

ה כי לא אל זופן רשע אתה לא יגרה רע:

בבית אלהים

ובציון עירנו

ו לא יתעצבו הוללים לנגד עיניה שנאת כל פעלי און:

ה' בידו נפש כל חי

ז תאמר הברי קרב איש דמים ומרמה יתעב יהוה:

ובה' הכוז מכבדי אכבד ובוזי יקלו

זו ואני ברח זוסדה אבוא ביתה אשתמונה אל היכל קדשה ביראתה:

ונעבד ה'

אודה ה' בכל לבב

והוא ה' האל הגדול

אלהי הוא מלכי

ט יהוה גזזני בצדקתה למען שוררי (הושר) הישר לפני דרכה:

אלהי משעב לי

י כי אין בפיהו גכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יזליקון:

וה' עוזר לנו

יא האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברח פשעיהם הדיוזמו כי ברו בך:

יה ה' אלהים הדיין

אומר דוד לה' יתברך, הרי אתה ה' אלהים הדיין האמיתי ועל כן ביקש שיפרע מאותם רשעים המתנכלים נגד דוד להורגו.

יב וישמוזו כל זוססי בך לעולם ירצנו ותסה עלימו ויעלצו בך אהבי שמך:

ה' אלהינו הבורא והמנהיג

ה' אלהים אלהינו כי טוב זוסדך מזויים

והשבחו לה' האל הגדול

בשמך המיוחד ה'

יג כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו:

בלומד והוגה בתורת ה'

כי ה' אלהיך ברכך כאשר דבר לך

פרק ו

א למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד:

ה' אלהי אלהים

לה' כבוד ועוז

ב יהוה אל באפה תוכיזני ואל בזמנתך תיסרני:

יה אלהי"ה הש"יב זומתך

ומוזילה ה'

בפסוק זה מבקש דוד מה' מחילה גמורה על חטאיו, ולא יענש ביסורין.

ג זנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי:

יהמו נא רזומיך

זוסד ה' הרופא

ד ונפשי נבהלה מאד (ואת) ואתה יהוה עד מתני:

אלוה ענני

ה שובה יהוה וזלצה נפשי הושיעני למען זוסדה:

ה' אלהים רזום נא

ו כי אין במונת זכרה בשאול מי יודה לה:

ה' אלהים

ה' ידך בכל

יה אלהי"ה ה' גואלי

ז יגעתי באננותי אשונה בכל לילה מפאתי בדמעותי ערשי אמסה:

ה' הגואל זוי ומוזיה

זו עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינַי עֲתָקָה בְּכָל צוּרְרַי:

וּזְנַנִּי ה' אֲבִי הַטּוֹב עֲבָדְךָ אֲנִי

ט סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אֲנִי כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי:

ה' אֱלֹהֵי גֹאֲלִי זֹזְקֵךְ אֶתְּהַ

י שָׁמַע יְהוָה תְּזַזְנֵתִי יְהוָה תִּפְּלֵתִי יִקְוֶה:

וְאֱלֹהִים מִשְׁלָם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשִׁי

יֵא יִבְשׁוּ וְיִבְהָלוּ מְאֹד כָּל אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל יִבְשׁוּ רַגְעִי:

אֲדַנִּי עֲזָוִי וּמַעֲזָוִי

וְה' אֱלֹהִים מִגֵּן בְּעַדִּי

פרק ז

א שִׁמּוֹן כְּדוֹד אֲשֶׁר יָשָׁר לַיהוָה עַל דְּבָרֵי כּוֹשׁ בֶּן יַמִּינִי:

ושאול בני אביך דוד ה' לי ולא אירא

פירוש זה יובן לפי מה שדרשו חכמינו ז"ל, "כוש בן ימיני" – הוא שאול המלך, שביקש להרוג את דוד על לא עוול בכפו, והיה רודף אחריו זמן רב, וה' הציל אותו. ועליו נתכוין דוד להתפלל בפסוק זה, שינצל ממנו.

ב יְהוָה אֱלֹהֵי בָּךְ וְזָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רִדְפֵי וְהַצִּילֵנִי:

יה אלהי"ה ה' מיזל לזוסדרך

ג פֶּן יִטְרַף כְּאַרְיֵה נִפְשֵׁי פֶרֶק וְאֵין מַצִּיל:

ה' אדנ"י הצילני

אדנ"י אלהי מעווי

ד יְהוָה אֱלֹהֵי אִם עָשִׂיתִי זֹאת אִם יֵשׁ עֵגֹל בְּכַפִּי:

אל זויי סליזזה

ה אִם גְּמַלְתִּי שׂוֹלְמֵי רֵעַ וְאַזְקַלְצָה צוֹרְרֵי רֵיקָם:

ה' מוזסי ומצודתי ה' אלהי אבטוז בו

ו יִרְדֹּף אוֹיֵב נִפְשֵׁי וְיִשְׁלַח וְיִרְמַס לְאַרְצָן זֹנִי וּכְבוֹדִי לְעֹפֵר יִשְׁכֵּן סְלָה:

ה' אלהי הוא מעווי

ז קוֹבֵה יְהוָה בְּאַפָּה הַנְּשָׂא בְּעֵבְרוֹת צוֹרְרֵי וְעוֹרֵה אֵלֵי מִשְׁפֹּט צוֹיֵת:

ה' אלהי מצילי מידם

ח וְעֵרַת לְאַמִּים תְּסוּבְּכָךְ וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה:

ה' אלהי אבטוז בו

אל תאמין בגוים

ט יְהוָה יִדִּין עַמִּים שֹׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצַדִּיקִי וּכְתַבִּי עָלַי:

ה' דן יזוודי פעל צדק

י יגמר זא רע רשעים ותכונן צדיק ובזון לבות וכליות אלהים צדיק:

יה אהי"ה משפטי צדקך

עין ה' ליראיו למיזלים לזוסדו

ה' צדיק רבון העולמים

יא מנני על אלהים מושיע ישרי לב:

מבטווי בך אל גדול ה'

הוא מעוזו

יב אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום:

אלהים והוא מגן לכל הזוסים בו

עין ה' אל יראיו

יג אם לא ישוב זרבו ילטיש קשתו דרך ויכווננה:

יה ה' אלוה אלהים

ה' מגן לך

יד ולו הכין כלי מות זוציו לדלקים יפעל:

ה' מגן

בכוזך מבטווי

טו הגה יזופל און והרה עמל וילד שקר:

ה' האל הזאמן הצילני

טז בור פרה ויזפרהו ויפל בשנות יפעל:

אתה אלהים מגן בעדי

יז ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו וזמסו ירה:

פעל ה'

יד ה' כי זזקה היא

יזז אודה יהיה כצדקו ואמרה שם יהיה עליון:

אל טוב מלא רוזמים

הלל אלהי צורי

הודיה לבורא עולם

הלל ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו

פרק זז

א למנצח על הגתית מזמור לדוד:

אהי"ה ה' אלוה אלהים

ב יהוה אלהינו מה אדיר שמה בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים:

וגדול שמו ה' אלהים הבורא והמנהיג

ה' עוזר ומושיע ומגן

ה' אלהינו שוכן מרומים

ארובמך אלהי ואגיד גדולתך

שבחו והודיה לה' לשמך הגדול

ג מפני עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשביט אויב ומתנקים:

אלהים מגן הוא לכל הזוסים בו

אדני מזוסה ועוז לנו

ד כי אראה שמה מעשי אפעתיך ירוז וכוכבים אשר כוננתה:

אל גדול ה' אלהים הבורא

מתכוין דוד ללמדנו כי המתבונן במעשה הבריאה באמת כגון תכונת הירח וכוכבים במהלכיהם, יגיע לאמונה גדולה בה', ויאמר כי הוא אלהים הבורא היחיד.

ה מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו:

יראת ה' המיוזלים לזוסדו

ושומרי מצעדי ה' אלהים

ו ותזוסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו:

ה' אלהים עליכם יראה

וסומך צדיקים ה' אלהים

וגומל לאיש זוסד

א תמשיכיהו במעשי ידיך כל שתה תזות רגליו:

ומלכות בית דוד עם משייזך ה'

זו צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי:

אלהים הבורא נגיד גדלך

ט צפור שמים ודגי הים עבר ארוזות ימים:

ה' אדון הזיזים בידו יצר

י יהוה אדנינו מה אדיר שמה בכל הארץ:

שמו אוד

ה' הבורא והמנהיג

גדול ה' ומהלל מאד הוא אדון הכל

ה' אלהי האלהים ואדוני האדונים

לך ה' הגדולה והעבורה

דוד המלך משתבח בה' ואומר כי הוא אדון והאלוה היחיד ואין עוד, וזאת על ידי התבוננות במעשה הבריאה הנפלאה בבעלי החיים, ניכר כי גדול ה' ומה אדיר שמו בכל הארץ.

פרק ט

א למעצו עלמות לבן מזמור לדוד:

ה' פעל ידך

ב אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיה:

ה' אלוה אלהי

אדון הגדולה

ג אשמחה ואעלצה בך אומרה שמך עליון:

ה' וארוממנהו

ה' האל הגדול ונהלכו בניו

ד בשוב אויבי אזור וכשלו ויאבדו מפניה:

ואודך אדני אלהי בכל לבבי

ה כי עשית מישפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק:

גדול ה' הוא הדיין והשופט

ו גערת גוים אבדת רשע שמם מזוית לעולם ועד:

וידעו ה' אל האזוד הוא השופט

ז האויב תמו וזרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה:

זראה נקמה בגוים

זו ויהוה לעולם ישב כונן למישפט כסאו:

ה' אלהים

ה' הוא דיין

ט והוא שופט תכל בצדק ידן לאמים במישרים:

ויזויר הוא ה' יצא כנגד צדקו
ה' אלהים אלהינו מלך העולם

י ויהי יהוה משגב לדרך משגב לעתות בצרה:

אדני מגן

האל הטוב יגמלהו

יא ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיה יהוה:

והוא ה' האלהים נסי ומנוס לי

והוא יבוס צרינו

והודיה לשמך ה'

יב זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו:

הודו לה' אלהי האלהים

הללויה ה' אלהינו

יג כי דרש דמים אותם זכר לא שכחו צעקת (עניים) עניים:

יה אהיה ה' שומע בא הגואל

והודיה אל טוב ה' שומע

יד זננני יהוה ראה עניי משנאי מרובמי משערי מות:

ה' הצילני אגילה באלהי ישעי

ה' הושיעני אלהי מגן בעדי

הצילני ה' ואגיד גדולתך

טו למען אספרה כל תהלתיה בשערי בת ציון אגילה בישועתך:

והשבחו לאל עליון

הללויה ה' אלהי ישעי

אהלכך ה' הגבור האדיר

טז טבעו גוים בשזות עשו ברשת זו טמנו זלכדה רגלם:

אל הזאמן מדה כנגד מדה

יז זודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו זוקע רשע הגיון סלה:

ה' אלהים שופט

יזז ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכוזי אלהים:

ומכבדי אכבד ובוזי יקלו וידעו כי אני האלהים

יט פי לא קנצו ישכוז אביון תקנות (ענזים) ענזים תאבד לעד:

מצפים לך ה' אלהים אלהינו האל המושיע

כ קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניה:

וצדק אדני

צדק אל גואל

כא שיתה יהוה בורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה:

וידעו בגויים פעל ה' אלהים